

El-hacohaniem

De wekelijkse parasha
volgens de DTC

106. El-hacohaniem = Aan de priesters
Tora: Leviticus 21:1-22:16
Koning: 1 Samuël 2:12-3:2
Profeet: Ezechiël 44:10-31

5 Tevet 5778 (23 dec. 2017)
Psalm: 86
Evangelie: Matteüs 15:29-16:12
Brief: Handelingen 9:20-43

Thema dat de passages verbindt
Priesters staan heel dicht bij God om van Hem uit te delen. Dat betekent ook lijden en verdrukking. (T. 22:2-3, Ps. :2, K. :30, Pr. :12, 28, E. :36, Br. :31)

Targoem voor de sjabbat (Leviticus 22:1-9)
Via Mozes geeft JHWH verder onderwijs aan Aharon en zijn zonen. Hij zegt: Jullie heiliging bestaat met name in het voedsel dat jullie op de heilige plaats eten. Wees daarom afgescheiden van de rest van Israël, in wat jullie daar eten voor Mijn aangezicht. Voor die maaltijden geef Ik jullie al het heilige vlees van het vlees dat door Israël wordt geheiligd om te naderen voor Mij. Op die manier heiligen jullie Mijn Naam, eet je het niet dan wordt Mijn naam ontheiligd. Ik ben JHWH. Elke priester in alle tijden die door omstandigheden onrein is geworden, mag echter niet naderen maar moet worden geweerd bij de maaltijden voor Mijn aangezicht.
Alle priesters uit alle geslachten, die een oordeel van melaatsheid dragen of een vloeiing hebben die hen onrein maakt, mogen hun plaats bij de heilige maaltijden niet innemen. Dat geldt ook wanneer zij een lichaam aanraken dat onrein is; wanneer zij een zaadlozing hebben; wanneer zij onreine dieren aanraken, of een mens die onrein is. Voor de hele dag zijn ze dan onrein tot aan de eerstvolgende zonsondergang, wanneer zij zich onderdompelen in het reinigingswater. Dan is hij weer rein en mag hij direct toegelaten worden tot de heilige maaltijd, want het is zijn voedsel. Het vlees van een verscheurd dier mag de priester niet eten, want het maakt hem onrein. Ik ben JHWH. De priester heeft tot taak om al deze bepalingen van zijn heiliging te bewaken, om niet schuldig te worden aan de overtreding ervan. Door het verachten of veronachtzamen van deze bepalingen zouden zij zelfs sterven! Neem dus grote voorzichtigheid en opperste concentratie in acht bij het volbrengen van de priesterlijke heiliging.

In de context van heiliging
De laatste weken lazen we over de heiliging van Israël als apart volk en de vruchten daarvan in vergelijking met de 'gewone' vruchten van andere volken. Die heiliging bestond uit een aantal wetten om Israël te beschermen (Lev. 19:1-19).
Binnen Israël is ook nog een aparte klasse van priesters. Zij zijn binnen Israël apart gezet, en hebben bij hun dienst aan God extra verantwoordelijkheid bij het heiligen van hun leven. Daar gaan we deze week mee verder.
De priesterheiliging staat in het chiasme van Leviticus tegenover de de *dagen van reiniging* na de geboorte van een kind, en de *dagen van afzondering* van een melaatse (Lev. 12 en 13:1-28). Zoals er mensen afgezonderd worden vanwege hun ónreine omstandigheden, *worden er ook mensen in Israël afgezonderd met een speciale reinheid*, de priesters. Die onreine en reine groep staan in het chiasme tegenover elkaar. De onreinheid

onderwijst het volk over de afstand tot God in deze gebroken schepping. De priesters onderwijzen het volk juist over het leven dichtbij JHWH, dat een kenmerk zal zijn van de herstelde schepping. In deze parasja kijken we naar deze rol van de priesters, en hoe dat in de Apostolische Geschriften opgepakt wordt (zoals in 1 Petr. 2:9-10).

De priesterlijke taak
Priesters in Israël komen uit de stam Levi. Die stam had hun toewijding aan God laten zien bij het gouden kalf. Daarom kregen zij de taak in Israël om de roeping tot een koninkrijk van priesters te vervullen, in plaats van heel Israël (Ex. 19:6).
Aharons familie werd dus afgezonderd om de priesterlijke roeping tot in detail te onderwijzen aan Israël, zodat heel het volk uiteindelijk deze roeping kan vervullen. Zij worden middelaars tussen JHWH en Israël, en mogen gemeenschap met God hebben op een heilige plaats in het voorhof, al is het nog niet *dé Heilige plaats in het Heilige die een voorafschaduwing is van de plaats waar de gemeenschap met God in de toekomst gevierd zal worden*.
De priesters ervaren iets van de verzoenende dood (die een bemiddelaar tussen God en mens moet kennen) door de dood van Nadav en Avihoe. Na hun dood spreekt God voor het eerst rechtstreeks tot Aharon over zijn roeping: *"Door jouw ervaring, ben je bekwaam om te zien met Mijn ogen! Jij zult dan ook, ten dienste van heel Israël, onderscheid maken tussen wat rein is en onrein, tussen wat heilig is en gewoon. En je zult heel Israël onderwijzen hoe de weg naar het Allerheiligste alleen bewandeld kan worden, als de beschermende grens van Mijn inzettingen en bepalingen in acht genomen wordt."* (Lev. 10:10-11, zie ook Eze. 44:23 vv)
In dat licht, kunnen we nu kijken naar de heiligheid van het leven van een priester.

Wat de priesters onderscheidt in Israël
De reinheid van de priester staat centraal in de seder. Hij mág wel onrein worden, maar niet zoals de Israëlieten die altijd onrein mogen worden door aanraking met zonden, dood en bloedvloeiing. Hij mag ook niet 'gewoon Israëliet' worden door zich te verbinden met een vrouw die gescheiden is, of hoererij gepleegd heeft. Dit mogen de Israëlieten wel, als de bewuste vrouw zich bij hen aansluiten wil als oprecht lid van het verbondsvolk. Maar bij priesters zou dit hun concentratie op hun taak verminderen. Want zijn kinderen lopen dan het risico om onevenwichtig op te groeien (21:15). Wanneer dit in Israël voorkomt, is dat een zorg van de gemeenschap, en kan dat helen. Maar priesters hebben een geestelijke verantwoordelijkheid te vervullen. Daarom kunnen zij geen gebrek hebben dat hen negatief beïnvloeden kan. Zij weerspiegelen in Israël immers de heelheid van de Tuin van Verrukking waar JHWH met de mens samen woont.
Het belangrijkste dat de priesters onderscheidt van de gewone Israëlieten, zijn echter *de maaltijden die zij voor Gods aangezicht eten*. Bij de maaltijden komt pas tot uitdrukking wat het heilige priesterleven inhoudt. De priester eet, met heel zijn huishouden, van het vlees dat Israël aan JHWH geeft. Een deel daarvan is namelijk voor de priesters (het heilige deel in bijv. 22:7) Dit heilige vlees wordt weer onderverdeeld in twee delen: het priesterlijke deel van de dankoffers, en het állerheiligste vlees (het vlees van het schuld- en zondoffer). In gemeenschap met God eten ze dit! Wat de Israëlieten op de vrijwillige maaltijden en op de feesttijden ervaren in gemeenschap met hun God, *krijgen de priesters elke dag*. Deze maaltijden vinden plaats binnen de veilige grenzen van het priesterlijke leven, zodat de weerspiegeling van het hemelse *daardoor* gegeven wordt. Zó zijn zij gewijd aan de Naam van JHWH, en geschikt om verzoend te worden met God.

Verzoening
In Leviticus 10 stellen de priesters de vraag: "Wie zal de verzoening tot stand brengen? Want wij kunnen het niet!" Daarna hebben we gezien hoe er voor de hogepriester een uitzondering werd gemaakt (Lev. 16). Hij mag wél verzoend worden met God, voor één dag in het jaar. *In hem* kan Israël dan weer een jaar lang verzoend leven met God. Dat uitzicht op verzoening werd veel grootser toen Jesjoea als hogepriester gezonden werd voor een eeuwige verzoening! De hogepriester *weerspiegeld dus al het Messiaans verzoeningsplan van God*. Maar hij brengt die Messiaanse verzoening niet, daarom kan hij alleen op basis van het bloed van de zondebok naderen. Zo mag hij in Israël de messias weerspiegelen die eens geopenbaard zal worden. Zijn heiliging gaat nog verder dan die van de priesters (Lev. 21:15, volg vanaf vs. 10). Want zijn heilige

leven onderwijst dat eens die zoon in Israël zal opstaan in werkelijke verzoening met JHWH, doordat hij in niets zijn doel zal missen. *De hogepriester is dus thematisch verbonden aan de geboorte van 'de zoon', in Leviticus 12*. Wat een bijzondere link tussen beide sedariem in het chiasme van Leviticus. Ook in Leviticus straalt het heldere licht van Jesjoea de Messias, de enige ware 'zoon van Israël' onder de mensen!

Priesterschap in Openbaring

In Handelingen lezen we hoe de weg zich baant voor een nieuw priesterschap, dat een vervulling is van het priesterschap in de Tora. Jesjoea kon geen priester zijn in Aharons orde, maar wel degelijk volgens de roeping die voor heel Israël geldt (Ex. 19:5-6). We zien in Jesjoea het begin van *het priesterschap van heel het volk van God* (de 144.000 in Openbaring). Daarom wordt hij de hogepriester in de orde van Melchizedek genoemd (Hebr. 5:6). Deze orde *is de vervulling van wat Aharons orde ons onderwijst*. Aharons orde onderwéés het volk van God over het leven in gemeenschap met JHWH. In de orde van Melchizedek zien we het volk van priesters dat Exodus 19 (en Ezechiël 44) voor ogen heeft. Zij mogen alle volkeren onderwijzen over deze gemeenschap met JHWH. Hier hebben we te maken met dezélfde blauwdruk als in de Tora: JHWH zet een groep mensen apart om dichter tot hem te naderen dan anderen, om als priesters te dienen en zo de overige mensen te onderwijzen. De hogepriester kan nóg dichter naderen tot JHWH, en onderwijst op zijn beurt de priesters over wat het is om één met JHWH te zijn. Het gevolg daarvan is heling en genezing voor het volk (Hand. 9).
In Openbaring 1 geeft JHWH boodschappen aan Jesjoea, die ze op zijn beurt weer doorgeeft aan de leiders van de zeven gemeenten (zijn dienstknechten, zijn priesters dus, Op. 1:1). Zij zijn geroepen om als koning en priester temidden van de wereld te staan (Op. 1:6). Zij zijn de priesters in Melchizedeks orde, en worden dan ook (in openb. 2 en 3) opgeroepen om dichtbij JHWH te blijven, en hun reinheid te midden van alle verleidingen en vervolgingen te bewaren, net als de priesters in de Tora. Alleen dan zullen zij licht geven in de wereld, en zal hun *menorah* (!) niet weggenomen worden.

Vragen

1. Tora: Hoe kunnen menselijke gebreken God ontheiligen (21:17-23)?
2. Kon.: Hoe moest Eli wél optreden naar zijn zonen?
3. Ps.: David noemt zichzelf een Chasied (vs. 2). Vergelijk met Deut. 33:8. Is hij soms ook een priester? Zo ja, hoe kan dat?
4. Prof.: Waarom kunnen de priesters in de toekomst wel van het zondoffer eten?
5. Ev: Hoe is te zien dat de discipelen als priesters mogen zijn?
6. Br.: Hoe kunnen de apostelen priesters zijn, terwijl Gods Koninkrijk nog niet aangebroken is?

Rooster van het derde kwart van leesjaar 2
(het achtste kwartaalrooster is onderweg, volgende week lezen we **Niedbotam**: Lev. 22:17-23:14, Ps. 87, 1 Sam. 11, Jes. 56:6-57:13, Matt. 16:13-28 en Hand. 8:26-40)

Schrijver: **© Kees Bloed 2017,** www.keesbloed.nl

Uitgever: **Immanuël, Gemeente van het Levende Woord**
Tel 078 6990097, Mob 0629 065138
Email: w.verdouw@immanuel-gemeente.nl
www.immanuel-gemeente.nl
De wekelijkse parasha

Wees van harte welkom op iedere Sabbatmorgen en ervaar dat de vreugde van JHWH onze kracht is.
Plaats van samenkomst: "De Havenkerk", Ieplaan 9, 2951 CB Alblasserdam, om 10.30 uur